

1890

November 2. – Emlék. A rózsafüzér hónapjának utolsó áldása

Megpróbálom elmagyarázni önnek, már amennyire a földön felfogható, hogy mi a mennyország. Újabb és újabb ünnepek követik egymást szüntelenül, mindig újabb és – úgy tűnik – azelőtt sohasem élvezett boldogság. Az öröm folyama, amely egyfolytában árad a választottakra... A mennyország mindenekfelett Isten: Isten szeretete, ízlelése, élvezete; vagyis Istennel való teljes, ám véget nem érő betöltekezés.

Minél jobban szerette Istent a lélek a földön, minél közelebb jutott a tökéletesség csúcsához, annál jobban szereti és annál teljesebben fogja fel Istent a mennyben is!

Jézus az igazi boldogság a földön és az örök boldogság a mennyben!

